

ДНЕВНИКЪ

(СТЕНОГРАФИЧЕСКИ)

НА

VI ОБИКНОВЕННО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

(третя редовна сессия).

XXIV Засѣдание, Четвъртъкъ, 3 Декемврий, 1892 година.

(Отворено въ 9 часа прѣдъ пладнѣ, подъ прѣдсѣдателството на прѣдсѣдателя г-на П. Славковъ).

Отсъствувать: А. Митовъ, В. Атанасовъ, Гр. Д. Навочичъ, Г. Найденовъ, Г. Цвѣтковъ, Д-ръ Чомаковъ, Д. Свѣщаровъ, Д. Стояновъ, Д. Бойчевъ, Даскалъ Станчо Черневъ, Д. П. Сивковъ, Д-ръ Т. Гатевъ, Замакъ Исмаиловъ, Юр. Юрдановъ, Иовъ Титоровъ, Илия Сакаровъ, Пв. Антоновъ, Ив. Кълвачевъ, Ив. Халачевъ, Илия Маджаровъ, К. Жековъ, К. Станчевъ, К. Велевъ, Д-ръ К. Стоиловъ, М. Рачовъ, Н. Михайловски, Н. Момчовъ, П. Икономовъ, Ст. Паница, С. Ивановъ, Ст. Х. Драгневъ, Ст. Симеоновъ, Скендеръ Бей, Ф. Цаневъ, Ф. Мариновъ, Хр. Стефановъ, Хр. Дюкмеджиевъ, Хр. Ангеловъ.

Прѣдсѣд.: Отъ цѣлото число прѣдставители отсъствувать 38 души. Значи, има потребното число прѣдставители, за да се открие засѣданието и се пристъпни къмъ разглеждане положенитѣ на дневния редъ въпроси.

На дневний редъ за днешното засѣдание имаме:

I. Първо четение Законопроекта за измѣнение нѣкои членове отъ Санитарния законъ;

II. Трето четение Законопроекта по Министерството на Финансиитѣ за свърхсмѣтенъ кредитъ отъ 12.000 л.; и

III. Доклади отъ разнитѣ комиссии.

Първий въпросъ отъ дневния редъ е: първо четение на законопроекта за измѣнение и допълнение нѣкои членове отъ Санитарния законъ.

Г-нъ секретаръ Д-ръ Стояновичъ ще прочете казания законопроектъ.

Секр. Д-ръ Стояновичъ. (Чете):

„ПРОЕКТЪ

за допълнение и измѣнение на чл. чл. 20, 111, 112, 117 119, 124, 125 и 136, отъ Санитарния законъ.

Чл. 20. Върховний Медицински Съвѣтъ се състои отъ 9 члена. Въ него по право влизать Директора на Гражданската Санитарна Дирекция, Поддиректора, който въ сжщото врѣме е и секретаръ на Съвѣта, Главний Воененъ лѣкаръ, Лѣкаря-Управителъ на Александровската Болница, началниците на аптечната и ветеринарната части и химикътъ при сжщата Дирекция; останжалитѣ членове ще се назначавать испомежду лѣкаритѣ.

Тоя Съвѣтъ ще прѣдставлява, по възможности, разнитѣ специалности по медицинското искусство.

Чл. 111. Домакинската и распоредителната часть, както и висшия надзоръ на санитарната служба въ болницитѣ, принадлежи на управителитѣ-лѣкари.

Чл. 112. Александровската болница въ София, въ медицинско отношение, се дѣли на 5 специални отдѣления: Терапевтическо, Хирургическо, Психиатрическо, Очно и за накожни болѣсти.

Домакинско-распоредителната часть, както и висшия надзоръ на санитарната служба въ Александровската болница, сж повѣрени на особенъ лѣкаръ, който неза-вѣдва специално болнично отдѣление.

Чл. 117. Вътрешният редъ на болницитѣ, както и правата и обязанноститѣ на управителя, на старшитѣ лѣкари, ординаторитѣ, аптекаритѣ и надзирателитѣ се опрѣдѣлятъ съ особенъ правилникъ.

Чл. 119. Болничнитѣ медицински колеги се състоятъ отъ управителя лѣкаръ, по право прѣдсѣдателъ, болничнитѣ лѣкари, окръжний лѣкаръ, градски или градски лѣкари; членове на тѣзи съвѣти могатъ да бждатъ по приглашение отъ прѣдсѣдателя, мѣстнитѣ военни лѣкари и частнитѣ лѣкари.

XIX

За управителитѣ-лѣкари и надзирателитѣ на болницитѣ.

Чл. 124. Надзирателитѣ водятъ стопанската и распоредителна часть на болницитѣ и сж подчинени въ всичко на лѣкаря-управителъ.

Чл. 125. Надзирателитѣ води чистотата и порядъка въ болницата, распорежда се съ всичкия ѣ имотъ и отговаря за всичкитѣ нерадения въ болницата прѣдъ управителя-лѣкаръ.

Чл. 136. Отговорността за не доброто хранение на болнитѣ, пада на лѣкаря-управителъ, който е длъженъ постоянно и строго да надзирава за продоволствената часть.

Прѣдсѣд.: Желее ли нѣкой да говори по принципъ, върху прочетения законопроектъ? (Никой неиска думата). Понеже никой неиска думата, ще дамъ на гласуване. Който не приема по принципъ прочетения законопроектъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се. Какво мисли Нар. Събрание да се направи съ този проектъ, сега ли да се разисква членъ по членъ, или да се испрати на комиссията?

Дим. Козницики: Понеже г-нъ М-ръ отсъствува, азъ прѣдлагамъ да се проводи този законопроектъ въ комиссията по М-рството на Вхтр. Дѣла.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение да се проводи прочетения проектъ въ комиссията по М-рството на Вхтр. Дѣла. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се. Значи, ще се прѣпрати въ комиссията по М-рството на Вхтр. Дѣла.

Вторий въпросъ отъ дневния редъ е: трето четение законопроектътъ по Финансовото М-рство за свърхсметенъ кредитъ отъ 12.000 лева. Г-нъ секретаръ ще го прочете.

Секр. Д-ръ Стояновичъ. (Чете):

„ЗАКОНЪ

За свърхсметенъ кредитъ отъ 12.000 лева.

Чл. 1. Разрѣшава се на Министерството на Финанситѣ свърхсметенъ кредитъ отъ 12.000 лева, за исплащане пенситѣ на бившитѣ Министри Д. Тончевъ и Д-ръ Г. Странски прѣзъ 1892 год.

Чл. 2. Тая сума да се отнесе къмъ бюджета на държавнитѣ дългове за 1892 година.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема изцѣло прочетения законопроектъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Третий въпросъ отъ дневния редъ е: доклади отъ разни комиссии.

Моля, който отъ г-да докладчицитѣ на комиссиитѣ е готовъ да докладва, да завземе мѣстото си на трибуната.

Докл. Ив. Цвѣтковъ: Г-да прѣдставители! Финансовата комиссия разгледа законопроектътъ за сключаване бюджетното упражнение за 1889 год. и ме натовари да ви го докладвамъ. (Чете):

„Законопроектъ

За сключаване бюджетното упражнение за 1889 година“.

Прието безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема заглавието на законопроекта, както го прочете г-нъ докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се. Доклад. (Чете):

„Опрѣдѣление на приходитѣ.

Чл. 1. Данъцитѣ и приходитѣ, констатирани за поштпление въ полза на Държавата по бюджетното упражнение за 1889 година, споредъ приложената вѣдомость А, стълбъ 5, възлизатъ на л. 68,784.820-95³/₄“.

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 1-й тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 2. Дѣйствиелно постъпилитѣ сумми отъ данъци и приходи прѣзъ течение упражнението за 1889 година възлизатъ на лева, (вѣдомость А, стълбъ 6) 65,911.382-33¹/₂“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 2-й тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 3. Останжли недобори за събиране отъ констатирани за поштпление данъци и приходи по смѣто бюджетно упражнение лева (вѣдомость А, стълбъ 7) 2,873.438-62¹/₄“.

Комиссията прие този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 3-й тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Опрѣдѣление на расходитѣ.

Чл. 4. Расходитѣ по бюджетното упражнение за 1889 год., констатирани за произвеждане въ отчета на Финансовото Министерство, споредъ приложената вѣдомость Б, стълбъ 5, се опрѣдѣлятъ.

По обикновенните бюджетни кредити на упражнението за 1889 г. лева 66,151.216.79

По свърхсметните кредити отнесени къмъ същото бюджетно упражнение по специални закони лева 8,650.253.72
Всичко лева 74,801.470.51⁴

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 4-й тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 5. Дѣйствително произведенитѣ расходи прѣзъ течение на бюджетното упражнение за 1889 год. се опрѣдѣлятъ (вѣдомость Б, стѣлбъ 6):

По обикновенните бюджетни кредити лева 66.099.700.73
По свърхсметни кредити лева 8,644.558.58
Всичко лева 74,744.259.31⁴

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 5-й тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 6. Останжилитѣ неисплатени сумми отъ констатиранитѣ за произвеждане расходи възлизатъ:

По бюджетни кредити лева 51.516.06
По свърхсметни кредити лева 5.695.14
Всичко 57.211.20⁴

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 6-й тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Чл. 7. Споредъ прѣдидущитѣ три члена, всички разрѣшени кредити по бюджета за 1889 год. и по специални закони лева 90,768.401.60 (вѣдомость Б, стѣлбъ 4), окончателно се опрѣдѣлятъ така:

1) Останжли свободни кредити, които съгласно чл. 90-й отъ Закона за отчетността по бюджета подлѣжатъ на закривание (вѣдомость Б, стѣлбъ 8) лева 15,966.931.09

2) Останжли неисплатими сумми на 31-й Августъ 1890 година, които съгласно чл. 92-й отъ същия законъ, ще се исплатятъ отъ слѣдующето упражнение (вѣдомость Б, стѣлбъ 7) лева 57.211.20

3) Дѣйствителенъ расходъ по бюджетни и свърхсметни кредити произведенъ прѣзъ течение на упражнението (вѣдомость Б, стѣлбъ 6) лева 74,744.259.31
Всичко лева 90,768.401.60⁴

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 7-й тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

„Опрѣдѣление общий резултатъ по бюджетното упражнение за 1889 год.

Чл. 8. Общий резултатъ на бюджетното упражнение за 1889 год. окончателно се опрѣдѣля така:

Дѣйствително постѣпили приходи по чл. 2-й лева 65,911.382.33¹/₂
Дѣйствително произведени расходи по чл. 5-й лева 74,744.259.31

Слѣдователно повече произведени расходи надъ постѣпленията лева 8,832.876.97¹/₂⁴

Комиссията приема този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 8-й тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад. (Чете):

Чл. 9. При тази послѣдняя цифра като се прибавятъ останжилитѣ за исплащание сумми на 31 Августъ 1890 год. съгласно чл. 92-й отъ Закона за отчетността (вѣдомость Б, стѣлбъ 7), лева 57.211.20

Всичко лева 8,890.088.17¹/₂
и се спаднатъ останжилитѣ за събиране недобори (вѣдомость А, стѣлбъ 7) лева 2,873.438.62¹/₂

Повечето произведенъ расходъ (дефицитъ) по това упражнение окончателно се опрѣдѣля на лева 6,016.649.55¹/₄⁴

Комиссията приема и този членъ безъ измѣнение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема чл. 9-й тѣй, както се прочете отъ г-на докладчика, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Кога желае Нар. Събрание да стане третото четение на този законопроектъ? (Гласове: Въ идущето засѣдание). Който не приема да стане третото четение на този законопроектъ въ идущето засѣдание, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Има ли нѣкой отъ г-да докладчицитѣ на други нѣкои комиссии да докладва нѣщо? Г-нъ докладчикъ Коста Диновъ има думата.

Доклад. К. Диновъ: Ще се докладватъ прошения. Прошение отъ Аника Христова Караминкова, съпруга на бившия депутатъ Хр. Караминковъ.

Просителката проси пенсия за себѣ си и за малолѣтния си синъ Минка Христовъ Караминковъ. Тази е жена на извѣстния поборникъ отъ гр. В. Търново Хр. Караминковъ, който както и по-прѣди казахъ бѣше нареденъ прѣдставителъ.

При прошенieto нѣма никакви документи, но просителката се ссилава на това, че мжжъ ѝ е извѣстно лице като патриотъ и поборникъ.

Комиссията взе рѣшение да ѝ се отпусне 100 лева мѣсечна пенсия и моли Нар. Събрание да се съгласи.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема да се отпусне ежемѣсечна пенсия на Аника Христова Караминкова заедно съ малолѣтния ѝ синъ Минка Хр. Караминковъ 100 лева, да си вдигне ржката. Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Мариола Поппова, жит. отъ гр. Руссе, съпруга на опълченецъ и послѣ четникъ прѣзъ Сърбско-Българската война, Попповъ. Освѣнъ това покойникъ Попповъ е билъ Окол. Началникъ, членъ-секретаръ въ Окр. Съвѣтъ и умрѣлъ. Така щото, съгласно Закона за пенсиитѣ на чиновницитѣ не може да получи пенсия. Имала и едно дѣте. Обръща се къмъ Нар. Събрание за пенсия, като прилага при прошеніето си и нѣколко разни документи.

Комиссията като разгледа свидѣтелствата, съ които се удостоверява, че мъжъ ѝ билъ четникъ, че билъ чиновникъ и пр. рѣши: да ѝ се отпуснатъ 80 лева мѣсечна пенсия и моли Събранието да приеме мѣннието ѝ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема да се отпусне пенсия на Мариола Поппова изъ гр. Руссе въ размѣръ отъ 80 лева мѣсечно, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Михаилъ Хаджи Стояновъ изъ гр. Горня Орѣховица. — Този просителъ е доста нѣща направилъ за освобождението на България, участвувалъ е още отъ по-прѣди въ разни комитети и чети, харчилъ е пари, и при всичко това не е дошелъ до сега да иска нѣкаква помощъ отъ правителството или Нар. Събрание; но понеже сега билъ отпадналъ, то той се обръща къмъ Нар. Събрание за пенсия. Този човѣкъ е познатъ на г-да прѣдставителитѣ и комиссията рѣши да му се отпусне 40 лева мѣсечна пенсия.

(Прѣдсѣдателското мѣсто завзема подпрѣдсѣдателътъ г-нъ Дим. Петковъ)

П Славковъ. Г-да прѣдставители! Нар. Събрание никога не е сжидричествувало, когато е отпуснало пенсии на хора, които сж заслужили. Отпуснахъ се пенсии на лица, които ако не по-вече, но наравно съ тѣхъ е заслужилъ и просителътъ Михаилъ Хаджи Стояновъ. Този човѣкъ на мене е лично познатъ и зная неговитѣ заслуги прѣзъ врѣме на турското владичество и като се отпускатъ пенсии отъ по 100 лева на други лица а на него да се отпуснатъ само 40 лева, излива една голѣма разлика, която не е на мѣстото си. Отпуснахъ се пенсии по 100 лева даже на хора, които не сж заслужили колкото просителя.

Комиссията, когато е опрѣдѣлила 40 лева пенсия, безъ друго не е знаела работата, нито е знаела участието, което е взелъ въ разнитѣ тайни комитети въ турско врѣме. Ако комиссията знаеше тѣзи работи н-прѣвѣнно щѣше да се съгласи повече да отпусне. Този човѣкъ е могълъ още прѣди 10 години да се обърне къмъ Нар. Събрание за пенсия, но не се е обърналъ, като се е надѣвалъ на своитѣ ржци и мишици, старявалъ се е, рабо-

тилъ е и се е прѣпитавалъ. Днесъ, ако се е обърналъ за пенсия, то е защото не е вече въ състояние, дошълъ да хлопа вратата на Нар. Събрание и да иска да му се даде пенсия, както и на другитѣ.

Азъ нѣма да настоявамъ за повече, но ако сега се отпуснаха 80 лева на Аника Христова, то безъ друго Михаилъ Х. Стояновъ като е направилъ много по-голѣми заслуги, трѣбва да му се отпусне 80 лева мѣсечна пенсия, ако не по-много.

Ний отпуснахме по 100 — 150 лева на нѣкои, които сж участвували въ възстанието, но и на тогози човѣка дѣйствиата не сж били други; и него не е чакало друго, освѣнъ вжже.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Има двѣ прѣдложения.

Доклад.: Като докладчикъ, не съмъ опълненомошенъ да се съгласявамъ, но слѣдъ като г-нъ Прѣдсѣдателътъ обясни на Нар. Събрание заслугитѣ на просителя, съгласявамъ се съ неговото прѣдложение.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема прѣдложението на г-на Славкова: да се отпусне ежемѣсечна пенсия на Михаила Х. Стояновъ 80 лева, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Стефанъ Маневъ Беа изъ гр. Велико-Търново, сега живущъ въ ст. Софія.

Просителътъ казва, че взелъ участие въ Търновския революционенъ комитетъ; прилага още документъ подписанъ отъ г-на М-ра-Прѣдсѣдателя С. Стамболовъ, Манчо Маневъ, Хр. Книговѣзецътъ и др. Моли за пенсия.

Комиссията, прѣдъ видъ на горното и че просителътъ се намира въ съвършено бѣдно положение, рѣши да му се отпусне 80 лева мѣсечна пенсия и моли Нар. Събрание да приеме прѣдложението ѝ.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема да се отпусне 80 лева мѣсечна пенсия на Стефанъ Маневъ отъ гр. В.-Търново, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Людвикъ Ермаковъ Тимотѣвичъ, Австрийски подданикъ, сега на служба въ България. занимава длъжността Началникъ на Ветеринарната частъ при Санитарната Дирекция. Намира се отъ доста врѣме въ България, и има позволително отъ своето правителство да може да стане другъ подданикъ. Моли да се приеме за български подданикъ.

Комиссията рѣши да се приеме за български подданикъ и моли Нар. Събрание да го приеме.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема Людвика Ермаковъ Тимотѣвичъ за български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Никола Кжневъ, отъ село Ново-Село, Търновска околия. Той билъ осжденъ отъ Руссенския Апелативенъ сждъ на 5 годишенъ затворъ за нападение нощемъ къщата на единъ колибаръ въ с. Каломелъ; излѣжалъ двѣ години и билъ помилванъ; моли да му се възстановятъ гражданскитѣ и политически права.

Комиссията телеграфически се отправи до прокурорството въ Търново и прокурорътъ отговори, че проси-

телят както прѣди затварянето, тъй и въ затвора е ималъ поведение безукоризнено, вслѣдствие на което комиссията взе рѣшение да му се възвърнатъ казанитѣ права и моли Нар. Събрание да се съгласи на това.

Прѣдсѣд.: Понеже никой не иска думата, ще се вотира. Който не приема прѣдложението на комиссията да се възвърнатъ гражданскитѣ и политически права на Никола Кжневъ, отъ с. Ново-Село, Търновска околия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Теофанія Георгиева, жит. Софийска, вдовица на опълченеца Георги Цвѣтковъ.

Просителката казва, че е останала вдовица съ 4 малолѣтни дѣца. Мжжъ ѝ участвувалъ въ сраженията при Шипка и Шейново, което се вижда отъ приложенитѣ при прошениято свидѣтелства. Проси пенсия.

Комиссията като взе прѣдъ видъ, че мжжътъ на просителката дѣйствително е участвувалъ въ сраженията при Шипка и Шейново и др. и че е оставилъ вдовица съ 4 малолѣтни дѣца, рѣши да се отпусне на тази жена 40 лева мѣсечна пенсия и моли Нар. Събрание да се съгласи.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема да се отпуснатъ на Теофанія Георгиева 40 лева мѣсечна пенсия, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ поборника Нена Л. Гуговъ, изъ с. Петричъ, Панагюрска околия; проси пенсия. Има документи за неговото поборничество; има свидѣтелства за дѣятелността му отъ Панагюрското, Петричкото, Пирдопското и Чelopeчкото общ. управления. Има още и документъ, че е крайно бѣденъ.

Комиссията рѣши, да му се отпусне една пенсия отъ 40 лева мѣсечно и моли Нар. Събрание да приеме прѣдложението ѝ.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема да се отпусне мѣсечна пенсия на Нена Л. Гуговъ, изъ с. Петричъ въ размѣръ отъ 40 лева мѣсечно, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ кмета на Горне-Орѣховската градска община Григоръ Николовъ, съ което проси да се отпусне на гр. Горня-Орѣховица една помощъ за доискарване захванатия тамъ паметникъ за увѣковѣчване паметта на народния поборникъ Георги Измирлиевъ Македончето, обѣсенъ въ Горня-Орѣховица прѣзъ 1876 година.

Комиссията рѣши да се отпусне една помощъ отъ 5.000 лева.

Вас. Икономовъ: Суммата, която се иска, е твърдѣ голяма. Не искамъ да кажж въ отношение заслугитѣ на лицата, за които се въздига паметникъ, но искамъ да кажж, че на много по-важни пунктове по-малко отпуснахме.

Когато се правятъ паметници, г-да, иматъ се прѣдъ видъ главнитѣ центрове и ако вземемъ да отпускаме помощи за паметници, като на Горня-Орѣховица, това ми се вижда не на мѣстото си. Да, да се построи паметникъ на Шипка, общъ паметникъ за всички поборници паднали

за освобождението на България, разбирамъ и съмъ стигасенъ да се отпусне една извѣстна сума.

Ако Горне-Орѣховското Общ. Управление е взело частно инициативата да въздигне паметникъ за лица, заслугитѣ на които то познава, заслужава похвала. Ний сме длъжни да отдаваме приличната почестъ на лицата, които познаваме. Но не е ли възможно да се отнасяме къмъ правителството за тѣзи работи? Ако българскиятъ народъ, между който сж обѣсени тѣзи нещастници за освобождението на България, не може да събере още 5.000 лева, тогазъ какви сж тѣзи заслуги? Събрали 3.000 лева, искатъ помощъ още 5.000. Азъ съмъ на мнѣние да се не отпусна, защото ще стане прецедентъ. Ако се отпусне отъ Събранието исканата сума, скоро ще се стекатъ отъ Панагюрище, Сопотъ, Клисурса, Батакъ и др. да искатъ подобни помощи и тогава на да ли ще ни стигне цѣлий бюджетъ само за това. Нѣмамъ нищо противъ въздигането на въпросния паметникъ, но нека почитаемитѣ Горне-Орѣховски граждани бждатъ добри, ако сж патриоти, сами да въздигнатъ паметника и азъ отъ името на всички поборници, съ които съмъ билъ другаръ и за които дѣйствително настоявамъ да се въздигне общъ паметникъ, ще благодарѣ на Горне-Орѣховската община, че е въздигнала на извѣстни поборници паметникъ.

Моето мнѣние е, да се не съгласяваме съ мнѣнието на комиссията.

Гер. Караколевъ: Подържамъ мнѣнието на г-на Икономова, защото г-нъ докладчикътъ каза само, че има прошение, но колко ще струва паметника и какъвъ ще бжде, не каза. Направо се казва, да се отпусне една помощъ отъ 5.000 лева. Нѣма никакъвъ планъ или нѣщо, за да се е убѣдила комиссията да ли трѣбва да се отпуснатъ тѣзи пари. Г-нъ докладчикътъ още не е прочелъ прошениято и иска да се отпуснатъ 5.000 лева. Ако трѣбва такъва помощъ, по-хубаво нека се внесе прѣдложение отъ правителството. Правителството да прѣдвиди извѣстна сума въ бюджета и, ако трѣбва, ний ще приемемъ. По този начинъ да се отпусне е по-добръ, отъ колкото съ едно прошение само.

Доклад.: Г-да прѣдставители! Г-нъ Караколевъ каза, че безъ да съмъ прочелъ прошениято, съмъ докладвалъ; това не е истина, защото безъ да прочетж кое и да е прошение, не мога да го докладвамъ. Но да му обясня какъ стои работата.

Горне-Орѣховската община, заедно съ околнитѣ села и Лѣсковецъ, събрала 7—8.000 лева, а проектиранъ е паметникътъ да стане за 13.000 лева. Ний, като съсѣди на Горня-Орѣховица, знаемъ, защото въ Лѣсковецъ сж дохождали за самоволни пожертвувания. Срѣдствата, съ които е располагало Горне-Орѣховското Общ. Управление, ги е исхарчило, паметникътъ е захванатъ и не достигатъ още 5—6.000 лева, а ако и тия имъ недостигатъ, тогазъ ще прибѣгнемъ къмъ самоволни пожертвувания. Ако да бѣхъ взелъ тъй да докладвамъ това прошение, най-напрѣдъ щѣхъ да бждж упрѣкнатъ отъ са-

мата комиссия. За това, моля г-на Караколева, да не си позволява да говори такива нѣща.

Ст. Ив. Цвику: Пръвѣ пъкъ отъ какъ е освободена България и пръвѣ случай е, Горне-Орѣховската Община да иска помощъ отъ Нар. Събрание за построяване паметникъ, чрѣзъ който да увѣковѣчи паметта на обѣсения Георгий Измирлиевъ. Г-нъ Икономовъ каза, че ако Горня-Орѣховица иска да прави паметникъ, то тя сама трѣбва да го направи. Азъ ще кажъ на това, че Горня-Орѣховица нѣма нужда отъ паметникъ. Тѣ иматъ паметникъ 1876 година. Прѣзъ нея година, когато всичкитѣ околни градове и села трѣперѣхъ, Горне-Орѣховчани прѣви станахъ отъ седемъ години до седемдесетъ противъ турското управление за освобождението на този народъ. — Толкова за прѣдложението на г-на Икономова и паметникътъ въ Горня-Орѣховица.

Ще разгледамъ сега, трѣбва ли да се отпусне исканата сума на общината, за доискарване паметника на Измирлиева? Мнозина отъ васъ може да познаватъ поборника Георг. Измирлиевъ, а може да има и такива, които не го познаватъ. Съжалявамъ, че отсъствува г-нъ М-ръ-Прѣдсѣдателътъ, който лично познава Измирлиева и заедно сж дѣйствували, за да каже, заслужа ли да му се направи паметникъ или не. Ний искаме да направимъ извѣстно нѣщо, да увѣковѣчимъ паметта на единъ патриотъ, който е жертвувалъ живота си за освобождението на Българския народъ. Излизатъ г. г. Икономовъ и Караколева и казватъ, че не трѣбвало да се отпусна тази сума. Каква сума иска Горня-Орѣховската община? Ще похарчи 13.000 лева, а отъ Нар. Събрание се иска помощъ само 5.000 лева. Нашата община нѣмаше нужда да иска помощъ, ако единствения ѣ приходъ — интизапътъ — не бѣше се отнѣлъ отъ нея и не бѣше се далъ въ рѣцетъ на Окр. Съвѣтъ съ Закона за окр. съвѣти.

Пръвѣ пъкъ е, гдѣто нашата община подлага рѣка за помощъ и то защо, за доискарване единъ започнатъ паметникъ, а не за направа на улици или да се канализира града или да се направятъ други нѣкои добрини. Желаете ли да отпуснете помощъ за доискарване паметника на онзи, който е билъ обѣсенъ въ Горня-Орѣховица и съ това да увѣковѣчите паметта му или не, това е ваша воля; но струва ми се, г-да, че нѣма да погледнете така легко на този въпросъ, защото е въпросъ отъ важностъ по отношение човѣка, който е заслужилъ и положилъ живота си за освобождението на отечеството. Нека неговата паметъ се увѣковѣчи.

Хр. Рибаровъ: Г-да прѣдставители! Г. г. Икономовъ и Караколева зѣтъ разбиратъ работата. Паметникътъ не е за Горня-Орѣховица или за гражданитѣ ѣ, а се прави на мѣстото, гдѣто билъ обѣсенъ Георгий Измирлиевъ. Той ще излѣзе за 13.000 лева, а отъ Нар. Събрание се иска помощъ 5.000 лева. Незная какви сж мотивитѣ на Икономова и Караколева и защо тѣзи хора наопаки разбиратъ, какъ стои работата.

Азъ моля да се приеме прѣдложението на комиссията и да се отпуснатъ 6.000, а не 5.000 лева.

Хр. Топузановъ: Отказвамъ се.

Х. В. Холевичъ: Отказвамъ се.

Б. Поповъ: Отказвамъ се.

А. Башевъ: Г-да прѣдставители! Епохата, въ която България даде знакъ, че и тя има синове, които се жертвуватъ за отечеството, които отиватъ съ най-голъмо хладнокрѣвие на обѣсилката, бѣше епохата на възстанието прѣзъ 1876 год. до освобождението, прѣзъ 1878 година, а особено въ надвечерието на освободителната война. Георги Измирлиевъ, нареченъ Георги Македончето, бѣше отъ онѣзи самоотверженни патриоти, които доброволно станяха жертва за освобождението на България. Прѣслѣдванъ на всѣкъдѣ, най-сетнѣ попаднахъ въ рѣцетъ на тогавашното правителство, е билъ обѣсенъ въ гр. Горня-Орѣховица. Само онзи, който е билъ свидѣтель на неговото обѣсване, знае, че той, Георг. Измирлиевъ, никакъ не се е побоялъ, никакъ не се смутилъ, а съ най-голъма дързостъ и хладнокрѣвие е отивалъ на обѣсилката, като насърдчавалъ всичкитѣ ярители да бѣдѣтъ такива. Такъва самоотверженностъ е била рѣдкостъ, г-да. Слѣдователно, добръ ли ще направи Нар. Събрание, ако спомогне и споредъ мене, ако благодари за инициативата по въздигането паметникъ на този патриотъ, или не ще направи добръ, остава на всѣкого отъ васъ да разреши и да се произнесе. Паметникитѣ, г-да прѣдставители, сж едно наизидателно нѣщо. Тѣ сж, които могатъ да увѣковѣчатъ паметта на нѣкого и да внушаватъ почитъ къмъ самопожртвователитѣ. Ако на нѣкого дадешъ да прочете историята на нѣкой патриотъ, той не ще може да го усвои, освѣнъ ако види неговата фигура нарисувана. Малкитѣ дѣца ще питатъ бацитѣ си: кой е този патриотъ, на когото отечеството е издигнало този паметникъ? Бацитѣ ще казватъ: на Георги Измирлиевъ и ще имъ разкажатъ историята на този народенъ поборникъ. И дѣцата ще разбератъ какъ отечеството умѣе да цѣни заслугитѣ на своитѣ патриоти.

Чудно ми е, когато е въпросъ за пенсия, какъ г-нъ Икономовъ става и казва да се дадѣтъ на тогава 80, на оногава 100, 200 и т. н. лева мѣсечно. Коя е по-голъма признателностъ, която можемъ да покажемъ? Да ли, като отпускаме пенсия, която може да послужи само за прѣхрана, или като издигнемъ паметникъ за заслугитѣ на единъ патриотъ, чиято паметъ увѣковѣчена, ще насърдчава потомството? Менъ ми се чини, че паметникътъ е по-добро нѣщо. Паметникътъ никога не умира. Скоро четохъ, че руското правителство искало да откупи едно мѣсто въ Алпийскитѣ планини, за да издигне единъ паметникъ на Суворова. Защо прави това руското правителство? — Защо иска да увѣковѣчи паметта на единъ свой герой. Защото тоя герой е проникналъ чакъ до тамъ съ своитѣ войски, далечъ отъ своето отечество. Правителството иска да му издигне паметникъ, за да видѣтъ неговитѣ съотечественници, какъ единъ храбръ генералъ е водилъ войскитѣ къмъ побѣди чакъ до Алпийскитѣ планини.

Отъ насъ много ли се иска, г-да? — Искатъ се 5.000 лева. Горня-Орѣховица, като е събрала 8.000, не ще бжде добръ ний да се скъсимъ за 5.000 лева. Трѣбва да бждемъ щедри всѣкога, когато е дума за паметници, за да се види, че отечеството цѣни заслугитѣ на своитѣ синове. Прѣдъ видъ на всичко това, азъ мисля, че не ще се намѣри човѣкъ да не одобри и да не благодари на комиссията, че е уважила исканието на Горне-Орѣховската община, но че всички ще приематъ прѣдложението на комиссията. Заради това, безъ по-нататъшни разисквания, прѣдлагамъ да се гласува исканата сума 5.000 лева. (Гласове: Исчерпанъ е въпросътъ!)

Прѣдсѣд.: Има записани да говорятъ още петъ души. Желаетъ ли Нар. Събрание да се говори още? (Гласове: Не желаетъ). Който желаетъ да се говори, да си вдигне ржката. (Меншество). Нѣма да се говори.

Ще дамъ на гласуване прѣдложението на комиссията, което е: да се отпуснатъ на Горне-Орѣховското Общинско Управление 5.000 лева, за довършване започнатия паметникъ на народния поборникъ Георги Измирлиевъ. Който не приема това прѣдложение, да си вдигне ржката. (Двама—трима вдигатъ). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ поборника Маринъ Нейковъ, жителъ отъ г. Свищовъ. Просителътъ е билъ въ четата на Хаджи Димитра и Стефанъ Караджата; билъ хванатъ отъ турцитѣ кядѣ Беброво и отъ тамъ прѣзъ 1868 год. билъ откаранъ на заточение въ Акия, а слѣдъ освобождението на България билъ и той освободенъ; сега билъ неадекватъ неспособенъ за работа и на 53 годишна възраст. Има свидѣтелство, че не е способенъ за работа; моли да му се увеличи пенсията съ 50 лева.

Комиссията, като има прѣдъ видъ, че само трима-четирма души сж останали отъ четата на Хаджи Димитра и че просителътъ е доста заслужилъ, взе рѣшение да се увеличи пенсията му отъ 50 на 100 лева и моли Нар. Събрание да се съгласи съ това рѣшение на комиссията.

(Прѣдсѣдателътъ г-нъ П. Славковъ заема прѣдсѣдателското мѣсто).

Прѣдсѣд.: Желаетъ ли нѣкой да говори? (Никой не иска думата). Който не приема прѣдложението на комиссията, щото на просителя Марина Нейковъ изъ гр. Свищовъ, да се увеличи пенсията отъ 50 на 100 лева, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ поборника Иванъ Лефтеровъ, жителъ Софийски. На просителя била отпусната, мѣсечна пенсия отъ 25 лева, но тъй (атъ) съ тѣхъ 25 лева въ гр. София не можелъ да се прѣпитава, моли да му се увеличи пенсията.

Комиссията, прѣдъ видъ на това, че просителътъ не е билъ способенъ да се прѣпитава, което се вижда отъ приложеното свидѣтелство, рѣши да му се увеличи пенсията отъ 25 на 30 лева.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема прѣдложението на комиссията, което е: пенсията на Иванъ

Лефтеровъ да се увеличи отъ 25 на 30 лева мѣсечно, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Г-нъ докладчикъ К. Поповъ има думата.

Доклад. К. Поповъ: Прошение отъ Францъ Фридрихъ, живущъ въ Стара-Загора отъ 1879 год. на-самъ, по занятие инженеръ, австроунгарски подданикъ; моли да се приеме за български подданикъ. Има разрѣшение отъ Бургаския Вице-Консулъ, за да встъпи въ чуждо поданство. Г-нъ М-стрѣтъ е съгласенъ за приемането му.

Комиссията е на мнѣние да се приеме за български подданикъ.

Прѣдсѣд.: Ще се гласува. Който не приема Франца Фридрихъ за български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Коста П. Размовъ, българинъ отъ Охридъ (Македония). Просителътъ прѣзъ врѣме на черковния въпросъ е билъ заедно съ Д-ръ Чомакова и Михайловски; стоялъ доста врѣме въ Цариградъ и похарчилъ 2—3.000 лири по черковния въпросъ. За всичко това има свидѣтелства: едно отъ Българската Екзархия, едно отъ Охридската Митрополия и друго отъ нѣкои приятели. Най-послѣ, г-нъ М-стрѣ-Президентъ самъ свидѣтелствува, че просителътъ е прехосалъ 2—3.000 лири свои пари по черковния въпросъ и пр.

Комиссията искава мнѣние да му се опрѣдѣли една пенсия отъ 100 лева и моли Събранието да се съгласи съ това нейно рѣшение.

Прѣдсѣд.: Ще дамъ на вотирачие. Който не приема прѣдложението на комиссията, щото да се отпусне на Коста П. Размовъ мѣсечна пенсия отъ 100 лева, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Анна Недѣлковъ отъ с. Манафъ-Чифликъ. Брѣзничка околия Просителътъ казва, че въ казаното село имало чифликъ, който принадлежалъ къмъ господарскитѣ и чифлички земи и на другитѣ неговни съседни било разидадено отъ тия земи, а той по причина на болѣзъ не можелъ да се яви за да му се адела и нему земи. Той послѣ далъ заявление и Постоянната Комиссия опрѣдѣлила да се дажатъ на просителя 60 дюлюма ниви и 20 дюлюма ливади отъ тази земя. М-рството ни Финанситѣ не е могло да изпълни това постановление понеже правата които имало М-рството, били истекли, и за това рѣшило, да се внесе въпроса въ Нар. Събрание.

Комиссията като провѣри всичко това, намѣри за добръ да се отетажитъ на просителя 60 дюлюма ниви и 20 дюлюма ливади, както е било отпуснато на другитѣ, по 7 лева уврата и моли Нар. Събрание да приеме това нейно мнѣние.

Х. В. Холевичъ: Моля г-на докладчика да обясни, тази земя свободна ли е или се владѣе отъ некого?

Доклад.: Тази земя е свободна и е правителствена. Отъ нея е дадено и на други хора отъ сж-щото село.

Прѣдсѣд.: Ще дамъ на вотиране. Който не приема прѣдложението на комиссията, да се отстъпнѣтъ 60 дюлюма ниви и 20 дюлюма ливади отъ господарскитѣ и чифлишки земи при с. Манафѣ-Чифликѣ, на просителя Анна Недѣлковѣ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига) Приема се.

Доклад.: Отношение на М-стра на Народ. Просвѣщение, под № 11.498, отъ 12-й Декемврий 1891 год., съ което испраща прошеніето на Михаилъ К. Янковѣ, ученикъ отъ Държав. Учеб. Занаятчийница при село Княжево, съ което явява, че останалъ да дължи 150 л., невнесена такса въ училището; вслѣдствие на това, М-рството моли да се опростѣтъ тия пари отъ Нар. Събрание, понеже просителътъ билъ бѣденъ. но при това билъ съ примѣрно повѣдение и заслужвалъ да му се опростѣтъ. М-рството казва, че ако зависяше работата отъ него, то щѣло да опрости тази сума, но понеже това зависи отъ Нар. Събрание, моли да се опрости отъ него.

Прѣдъ видъ на това, комиссията рѣши, да се опростѣтъ на просителя Михаилъ К. Янковѣ 150 лева които дължи на Държав. Учебна Занаятчийница въ с. Княжево

Прѣдсѣд.: Ще дамъ на вотиране. Който не приема прѣдложението на комиссията, щото да се опростѣтъ на просителя Михаилъ К. Янковѣ 150 лева, които дължи за доисплащаніе разносикѣ, като своекошненъ ученикъ въ Държавната Учебна Занаятчийница въ с. Княжево, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Мита С. Чаушова, изъ гр. Руссе, съпруга на покойния Ст. Чаушовъ. Просителката казва, че съпругътъ ѝ прѣзъ 1861—62 год. 6 лѣ затворенъ и продължалъ 10 годишенъ тъмниченъ затворъ въ турско врѣме, по политически причини; сега се поминалъ въ Варненската болница; моли за пенсия. Къмъ прошеніето има свидѣтелство, отъ което става явно, че мжжътъ на просителката слѣдъ 10 годишно излѣжаваніе въ затвора, билъ станалъ неспособенъ за работа и умрѣлъ.

Прошетарната комиссия, прѣдъ видъ заслугитѣ на мжжътъ на просителката, рѣши да се отпусне на последната мѣсечна пенсия отъ 40 лева, за да се прѣпитава, заедно съ дѣцата си.

Прѣдсѣд.: Ще дамъ на вотиране. Който не приема прѣдложението на комиссията, щото да се отпусне на просителката Мита С. Чаушова мѣсечна пенсия отъ 40 лева, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Стефанъ Трофимовѣ, живущъ въ г. Попово, Русски подданикъ. Просителътъ казва, че слѣдъ свършѣка на войната, останалъ въ България на свѣрхсрочна служба, старши унтеръ-офицеръ въ осадната батарея въ гр. Руссе; сега билъ на служба старши полицейски стражаръ; моли Събранието да го приеме за български подданикъ.

Комиссията и г-нъ М-стръ сж съгласни за приеманіето му като български подданикъ.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема Стефана Трофимовѣ за български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Стефанъ Лютомский, изъ гр. Варшава, живущъ въ г. Разградъ. Просителътъ казва, че повече отъ три години живѣе въ Разградъ и се прѣпитава съ писарство; моли да се приеме за български подданикъ. Къмъ прошеніето си има актъ, съставенъ съгласно чл. 19-й отъ Закона за българското подданство. Г-нъ М-стръ е съгласенъ за приеманіето му като български подданикъ.

Комиссията искава мнѣние да се приеме просителътъ за български подданикъ.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема Стефана Лютомский за български подданикъ, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ вдовицата Дона Ив. Тотева, родомъ отъ г. Сопотъ, живуща въ г. Пловдивъ. Просителката казва, че мжжътъ ѝ въ 1864 год. взелъ участие заедно съ въстанниците въ Балкана и по причина на това не могаль да се върне въ града понеже ходилъ съ четитѣ и налиталъ на разни башибозуци; турцитѣ при нейно присѣствие разсѣкли четиригодишното ѝ дѣте; тя зимала участие въ Сърбско-Българската война, като сестра милосерда при С.-фийската първокласна болница; сега е на 70 години и не може да се прѣхранва; проси пенсия.

Комиссията, като имѣ прѣдъ видъ, както заслугитѣ на самата просителката, тъй и ония на мжжа ѝ, рѣши да ѝ се отпусне пенсия отъ 30 лева мѣсечно.

Прѣдсѣд.: Ще се вотира. Който не приема прѣдложението на комиссията, да се отпусне на Дона Ив. Тотева, изъ гр. Сопотъ, мѣсечна пенсия отъ 30 лева, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Доклад.: Прошение отъ Д-ръ Антонъ Теотокакисъ, живущъ въ гр. Карнобатъ, гръцки подданикъ, живѣе отъ 35 години въ България; моли да се приеме за български подданикъ. Къмъ прошеніето си има едно свидѣтелство отъ Созополското Град. Общ. Управление, съ което се удостовѣрява, че отъ 1868 до 1888 год. е билъ градски лѣкаръ; послѣ на държавна служба Карнобатски Окол. Лѣкаръ.

Комиссията, прѣдъ видъ на дългото стояние на просителя въ България, рѣши да се приеме той за български подданикъ. Г-нъ М-стръ е съгласенъ на това.

Прѣдсѣд.: Прѣди да дамъ на вотиране приеманіето на просителя за български подданикъ, давамъ петъ минути отидѣхъ.

(Слѣдъ отпускъ).

Прѣдсѣд.: (Звъни). Засѣданието се продължава. Желаетъ ли нѣкой да говори по приеманіето просителя Д-ръ Антонъ Теотокакисъ за български подданикъ? (Никой не иска думата). Ще дамъ на вотиране. Който не приема Д-ра Антона Теотокакисъ за български подданикъ да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Понеже дневний редъ е исчерпанъ, г-да прѣдставители, желаетъ ли нѣкой да прѣдложи нѣщо за дневний редъ на идущето засѣдание? (Никой не иска думата). Моля

г-да докладчиците по бюджетарната комиссия да явятъ, готови ли сж да докладватъ нѣщо въ идущето засѣдание.

Хр. Никифоровъ: Готови сж за докладване бюджетопроектите по М-ството на Вжтр. Дѣла и Върховното Правителство. При това считамъ за длѣжностъ да заявж, че въ бюджетарната комиссия нѣкои членове липсватъ: нѣкои сж умрѣли, а пакъ нѣкои сж изгубили правото да бждатъ прѣдставители. Азъ моля да се допълни тая комиссия.

Прѣдсѣд.: Понеже бюджетарната комиссия е починала своите дѣйствия съ прѣглежданието на бюджетите, слагамъ този въпросъ да се разгледа сега. Желаетъ ли Нар. Събрание този въпросъ да се разгледа сега? (Гласове: Желаетъ!). Който не желаетъ да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Сега ще се разглежда.

Съ колко души да се допълни комиссията?

Хр. Никифоровъ: Споредъ менъ, достатъчно е съ шесть души да се допълни комиссията и бюрото да прѣдлага лицата.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Никифоровъ прѣдлага да се допълни бюджетарната комиссия съ още шесть члена, които да прѣдлага бюрото. Който не приема това прѣдложение да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бюрото прѣдлага г-на Башева. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бюрото прѣдлага г-на Дим. Пжикова. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бюрото прѣдлага г-на Мих. Дойчинова. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бюрото прѣдлага г-на Рад. Иосифова. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бюрото прѣдлага г-на М. Милева. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

Бюрото прѣдлага г-на Цела П. Михайлова. Който го не приема, да си вдигне ржката. (Никой не вдига). Приема се.

За утрѣшното засѣдание, г-да прѣдставители, на дневний редъ ще имаме докладъ отъ бюджетарната комиссия. Съобщавамъ на народните прѣдставители, че е постжпило отъ страна на правителството прѣдложение за измѣнение чл. чл. 6, 38, 58, 59, 86, 114, 115, 125, 126, 139, 141, 144 и 161-й отъ Конституцията.

Прѣдсѣдателъ: П. Славковъ.

Секретари:

Ив. Халачевъ
Зах. Градинаровъ
Я. Д. Матакиевъ
Д-ръ Стояновичъ
Д-ръ Сарж-Ивановъ
Геор. Пѣневъ
М. Милевъ
Хр. Лѣкарски
Ясенъ Руселиевъ
Якимъ Поповъ

Моля г-на секретаря да прочете писмото, съ което е внесено горното прѣдложение.

Секр. Д-ръ Стояновичъ. (Чете):

„Министерский

Съвѣтъ.

№ 1248.

Декемврий 3 день 1892 г.

гр. София.

До Господина Прѣдсѣдателя
на Народното Събрание.

Имамъ честь да Ви моля, Господине Прѣдсѣдателю, да подложите на разглеждане отъ Нар. Събрание прѣдложението за измѣнение нѣкой членове отъ Конституцията, което прѣдложение Ви се испраща, заедно съ настоящето въ 300 екземпляра.

Испрашамъ Ви тъй сжщо рѣписъ отъ доклада ми до Негово Царско Височество Князя, подъ № 1247, относително разрѣшението да се внесе въ Народното Събрание казаното прѣдложение.

Прѣдсѣдателъ на Министерский Съвѣтъ, Министръ на Вжтрѣшните работи: С. Стамболовъ.“

Прѣдсѣд.: Кога желаетъ Народ. Събрание да се тури този въпросъ на дневенъ редъ?

Хр. Векиловъ: Да остане и за утрѣ, и сега да се разгледа, все една е работа. Може Нар. Събрание още днесъ да пристжпи къмъ разглежданието му.

Дим. Петковъ: Струва ми се, че не трѣбва да се бърза толкова. Това прѣдложение сега ни се раздаде. Да се тури на утрѣшния дневенъ редъ, за да го усвожтъ подобря г-да прѣдставителите. Може би сега да нѣма двѣ-трети отъ прѣдставителите, за да се пристжпи къмъ разглежданието на този въпросъ.

Хр. Векиловъ: Съгласенъ съмъ.

Прѣдсѣд.: На дневний редъ за утрѣшното засѣдание ще имаме още прѣдложението за измѣнение чл. чл. 6, 38, 58, 59, 86, 114, 115, 125, 126, 139, 141, 144 и 161-й отъ Конституцията.

Друго нѣщо има ли нѣкой да прѣдложи? (Никой не иска думата).

Засѣданието се затваря.

(Затворено въ 11½ ч. прѣди пладнѣ).

Подпрѣдсѣдатели: { Д. Петковъ
Ив. Антоновъ

Секретари:

Ив. Бешевлиевъ
Иовъ Титоровъ
Ст. Х. Калчевъ
К. Х. Калчевъ
Ник. Момчовъ
Ем. Начевъ
Пенчо Кескиневъ
П. Зографски
Д-ръ Т. Гатевъ

Началникъ на Стенографическото Бюро: Д. Йовевъ.